

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 31Csp/71/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118209716
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Skubáková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118209716.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Skubákovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovaným: X. L. M., G. XX.X.XXXX, E. K. M. XX, J., E. Č. A. X, K. C., X. K. O., G. XX.X.XXXX, E. K. M. XX, J., E. Č. I. XX, Š., o zaplatenie sumy 16.577,70 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.066,54 eur s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 2.066,54 eur od 15.9.2016 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.

III. Žalovaným sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 3.12.2008, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu 16.577,70 eur s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 12.795,94 eur od 15.9.2016 do zaplatenia.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (A. A., Q..A..) poskytla žalovaným na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 5017265534 zo dňa 30.9.2011 (ďalej "Zmluva") spotrebiteľský úver vo výške 14.000,- eur, ktorý sa žalovaní zaviazali uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Žalovaní svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky úveru neplnili riadne a včas a právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia pohľadávky. Keďže žalovaní úver napriek výzve neplatili, predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 22.8.2016 mimoriadnu splatnosť úveru v súlade s čl. 8 bod 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery. Podľa čl. 10 bod 10.3 Všeobecných obchodných podmienok pri doručovaní písomností poštou sa tieto považujú za doručené v tuzemsku tretí deň po odoslaní, a to aj keď adresát zmarí doručenie, alebo sa o doručení nedozvie. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému 1. doručené 29.8.2016 a žalovanému 2. dňa 30.8.2016. Keďže žalovaní v poskytnutej 15-dňovej lehote od doručenia oznámenia o zosplatení, t.j. do 14.9.2016 dlžnú sumu nezaplatili, od 15.9.2016 sa dostali do omeškania so zaplatením dlžnej sumy s príslušenstvom. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1119/2016/CE zo dňa 9.12.2016 bola pohľadávka predchodcu žalobcu voči žalovaným z titulu nezaplateného úveru v sume 18.630,58 eur postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom boli žalovaní upovedomení písomným oznámením postupcu. Žalobca si uplatňuje časť postúpeného nároku vo výške istiny 12.795,94 eur a zmluvných úrokov 3.781,76 eur. Okrem uvedeného si žalobca uplatnil nárok na úroky z omeškania 8% ročne zo sumy 12.795,94 eur od

15.9.2016 do zaplataenia. Ako dôkazy žalobca označil a predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016 (čl. 4,5), Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 9.12.2016 s prílohou (čl.8-12), Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 30.9.2011, Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 23.8.2016 s doručenkami (čl. 22-24), výzvy zo dňa 11.7.2016 (čl. 25-27), všeobecné obchodné podmienky, Produktové obchodné podmienky (čl. 49-50).

3. Žalovaní so žalobou nesúhlasili, s tým, že žalobca neosvedčil svoj nárok a ide o úžeru. Taktiež uviedli, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to zmluvnú pokutu a ustanovenia, ktorými mal spotrebiteľ prehlásiť poskytnutie osobných údajov, pričom nedal súhlas na poskytovanie údajov tretím osobám. Žalovaní namietali, že dôkazy, ktoré žalobca predložil nie sú osvedčené, sú fotokópiami. V návrhu sa nenachádza rozpis splátok spotrebného úveru, pričom ide o premlčaný úver. Keďže zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, je neplatná. Žalovaní žiadali vo veci nariadiť pojednávanie, aby im nebolo porušené právo na spravodlivý proces.

4. Žalobca v replike zo dňa 12.9.2019 uviedol, že ním uplatnená pohľadávka čo do právneho dôvodu a výšky predstavuje neuhradenú časť úveru poskytnutého žalovaným právnym predchodcom žalobcu na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 5017265534. Z predloženého výpisu obrátov na úverovej zmluve je preukázaná výška neuhradenej dlžnej sumy úveru vo výške 12.795,94 eur s príslušenstvom, zmluvnými úrokmi a poplatkami. Poskytnutie úveru vo výške 14.000,- eur dňa 30.9.2011 je preukázané vo výpise pod položkou č. 20, 21 a 27 s označením „Čerpanie úveru“. Žalovaní sa zaviazali poskytnutý úver vo výške 14.000,- eur splatiť formou 120 pravidelných mesačných splátok so stanovenou výškou splátky vo výške 243,54 eur s dátumom splatnosti jednotlivých splátok k 15.dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Rozpis kreditných a debetných obrátov na úverovej zmluve sa nachádza v predloženom výpise z úverového účtu. Platby žalovaných na úhradu splátok úveru sú označené položkou „prevod z úveru - čerpanie“. Celkové plnenie na úver predstavuje sumu 8.317,83 eur. Navýšenie úveru o úroky a poplatky má svoj základ v RPMN vo výške 17,07%, ktorej číselný údaj je uvedený v čl. I bod 1 úverovej zmluvy a v ročnej úrokovej sadzbe vo výške 14,90% p.a., ktorej číselný údaj sa nachádza v čl. I úverovej zmluvy. Čo sa týka nesplatených riadnych úrokov vo výške 3.781,76 € v špecifikácii postúpenej pohľadávky, tieto predstavujú riadne úroky do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. do 22.8.2016, ktoré boli vyčíslené z konečného zostatku úveru.

K odporu žalovaných sa žalobca vyjadril tak, že tento považuje v celom rozsahu za nedôvodný. Výška odplaty je v súlade so zákonom a dobrými mravmi. Predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom odkázal na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a C. K., ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Podporne odkázal aj na závery aktuálneho Rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/2018.

Predmetom sporu je nárok z titulu nezaplateného bankového úveru, ktorý je regulovaný aj právnou úpravou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, z ktorého vylýva, že banka môže postúpiť pohľadávku inému subjektu, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Podľa ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta.“

Zo znenia vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že

- a) klient bol na zaplataenie omeškanej časti peňažného záväzku písomne vyzvaný a
- b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

Právny predchodca žalobcu listom pod názvom Výzva zo dňa 11.7.2016 vyzval žalovaných na uhradenie úveru v lehote 15 dní od doručenia výzvy s upozornením, že v prípade jeho neuhradenia bude právny predchodca žalobcu oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaní v lehote stanovenej právnym predchodcom dlh neuhradili. Následne právny predchodca listom pod názvom Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.8.2016 úver k 22.8.2016 zosplatnil a vyzval žalovaných na zaplataenie dlžnej sumy v 15-dňovej lehote. Žalovaní napriek písomným výzvam právneho predchodcu svoj dlh nezaplatali a do omeškania s jeho zaplataením sa dostali viac ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko žalovaní napriek výzvam právneho predchodcu ako banky zaslaným do ich dispozičnej sféry boli viac

ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu voči banke vrátane omeškaných splátok, na ktorých zaplataenie boli preukázateľne vyzvaní, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách.

Procesná obrana žalovaných je tak s poukazom na uvedenú špecifikáciu žalovanej sumy nedôvodná. Rovnako je nedôvodná námietka premlčania vznesená žalovanými. Právny predchodca úver pre porušenie platobnej disciplíny žalovanými predčasne zosplatnil k 22.8.2016 a vyzval žalovaných na plnenie, čo oznámil žalovaným listom zo dňa 23.8.2016. Keďže bol nárok uplatnený žalobou na súde pred uplynutím 3 ročnej premlčacej doby podľa ust. § 101 OZ, ktorá začala plynúť od výzvy na plnenie zo dňa 23.8.2016 adresovanej žalovaným, uplatnený nárok premlčaný nie je. Žalobca podporne odkázal na právne závery vyjadrené v rozhodnutí NS ČR sp. zn. 21 Cdo 456/2006, podľa ktorého dovolateľ správne v této souvislosti uvádí, že bylo na věřiteli, zda a případně kdy svého oprávnění požadovat zaplacení celé pohledávky (zůstatku úvěru s příslušenstvím) využije, a že splatnost celé pohledávky nemůže nastat dříve, dokud věřitel nepožádá dlužníka o její zaplacení z důvodu prodlení se zaplacením splátky (splátek); pro splatnost celé pohledávky není významné, kdy věřitel mohl dlužníka z důvodu jeho prodlení se splátkami o zaplacení celé pohledávky nejdříve požádat, ale zda a kdy se rozhodl svého oprávnění využít a zda, popřípadě kdy ho tedy o zaplacení celé pohledávky skutečně požádal, neboť by jinak měl vůči dlužníku nadále nárok jen na sjednané splátky). Žalobca taktiež poukázal na právny názor vyjadrený v rozhodnutí NS ČR, sp.zn. 21Cdo/426/2005, podľa ktorého „splatnost celé pohledávky pro nesplnění některé splátky nastáva až okamžikem, kdy věřitel dlužníka o její zaplacení požádal, nikolo okamžikem, kdy tak v souladu se smluvním ujednaním učinit mohl“. K podaniu žalobca priložil prehľad platieb žalovaných, prehľad platieb započítaných na istinu, vyčíslenie riadnych úrokov a vyčíslenie poplatkov (čl.106-121).

5. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 13.11.2019, pojednávajúc v neprítomnosti žalobcu, ktorý sa z neúčasti ospravedlnil (čl. 131) a žiadal rozhodnúť v jeho neprítomnosti a obdobne v neprítomnosti žalovaných, ktorí sa z neúčasti neospravedlnili o odročenie pojednávania nežiadali. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými do spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ a žalovaní ako dlžníci uzavreli dňa 30.9.2011 Zmluvu o splátkovom úvere č. 5017265534 (ďalej aj "Zmluva"), na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť im bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 14.000,- eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať v 120-ich mesačných splátkach vo výške 243,54 eur, celkom tak mali vrátiť sumu 28.180,59 eur (uvedená ako celková čiastka spojená s úverom). Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 14,90 % a RPMN bola uvedená vo výške 17,07%, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 12,27%. Termín konečnej splatnosti je uvedený dňom 15.10.2021. Splátky sú splatné do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci (Zmluva čl. 13-15). Poskytnutie úveru v sume 14.000,- eur žalovaným nebolo priamo sporované, preto ho súd považuje za nesporné, a súčasne žalobca vyplatenie peňažných prostriedkov žalovaným preukázal i výpisom z úverového účtu (čl.106). V konaní nebola sporná ani skutočnosť, že žalovaní dosiaľ na úver uhradili sumu 8.317,83 eur (nesporné tvorenia žalobcu v replike, výpis vkladov na účet čl. 117, z ktorého vyplýva posledná úhrada na úver 27.10.2014). Keďže žalovaní riadne neplatili splátky, na ktoré sa v Zmluve zaviazali, predchodca žalobcu ich výzvou zo dňa 11.7.2016 upozornil na existujúce omeškanie, s tým, aby dlžnú sumu uhradili do 15 dní, s poučením, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, bude oprávnený úver predčasne zosplatniť (výzvy čl. 25,26, s fotokópiou nedoručenej obálky čl.27 a podacím hárkom čl. 105). Keďže žalovaní dlžnú sumu ani na výzvu neuhradili, predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 22.8.2016 mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok (čl. 49) a vyzval žalovaných na úhradu pohľadávky v sume 16.853,21 eur v lehote 15 dní (Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.8.2016). Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti s výzvou na úhradu bolo žalovanému 2. doručené dňa 30.8.2016 (doručenka čl. 22). Žalovanej 1. bolo Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti s výzvou na úhradu doručené (adresujúc zásielku na adresu uvedenú v záhlaví Zmluvy) v zmysle čl. 10 bodu 10.3. Všeobecných obchodných podmienok (podľa ktorého "Pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená") dňom 29.8.2016, keďže zásielka bola podaná na pošte dňa 26.8.2016 (fotokópia nedoručenej obálky čl.23). Po uplynutí lehoty 90 dní od výzvy na úhradu omeškanej pohľadávky postúpil predchodca žalobcu pohľadávku zo Zmluvy na aktuálneho žalobcu (Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 9.12.2016 čl.8-10 s prílohami čl. 11,12), o čom boli žalovaní upovedomení Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016 (čl. 4,5, podacie hárky čl.6,7). Žalovaní v konaní namietali, že zmluva obsahovala

neprijateľné podmienky, že je neplatná, ako i namietali premlčanie a skutočnosť, že žalobca predložil iba fotokópie listín.

7. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku (ďalej "CSP"), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OBZ“), ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. OBZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej "ZoSÚ"), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.; Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. g), h) ZoSÚ, sa na účely zákona rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok; celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2, písm. j) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy (OZ):

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v znení ku dňu omeškania, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1995-87/znenie-20130201>> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa §103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

8. Právny vzťah založený Zmluvou je v tomto prípade právnym vzťahom spotrebiteľského charakteru a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení nielen Obchodného zákonníka (§497), ale i podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní Zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaní vystupovali ako spotrebiteľia, pretože im bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd posudzoval zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa uvedených ustanovení ako aj v zmysle zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, keďže ide o spotrebiteľský úver.

9. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len sčasti. Súd má za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaní uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, pričom na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným spotrebiteľský úver vo výške 14.000,- eur a žalovaní sa zaviazali vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí Zmluvy, súd zistil, že v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj je v zmluve uvedený nesprávne, a i to pod označením nezodpovedajúcim zákonnému označeniu tejto náležitosti, keď v Zmluve je uvedená suma 28.180,59 eur, a to ako „celková čiastka

spojená s úverom“. Uvedená položka je pritom v Zmluve uvedená v nižšej sume, ako je reálna celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ podľa znenia Zmluvy zaplatiť, keď súčinom v zmluve uvedenej výšky mesačnej splátky 243,54 eur a počtu dohodnutých splátok 120, je suma 29.224,80 eur. K sume celkovej čiastky uvedenej v Zmluve nie je možné dospieť ani pri prípadnom odpočítaní časti mesačnej splátky 8,24 eur ako poplatku za poistenie k úveru (podľa tabuľky poplatkov na čl. 3 Zmluvy (čl. 14 spisu) celkom v sume 988,80 eur, t.j. 120 splátok x poplatok 8,24 eur mesačne) od súčinu splátok a ich počtu. K uvedenému však súd dodáva, že zo znenia Zmluvy nevyplýva ani možnosť spotrebiteľa čerpať úver za ponúknutých podmienok bez súčasného dojednania poistenia (časť II. Zmluvy), keď je zrejmé, že ide o zmluvu formulárovú, kde predchodca žalobcu menil len konkrétne položky, v tomto prípade vyznačené hrubším písmom, pričom predtlač obsahuje iba formuláciu v časti II. bod 2. „Dlžník žiada poistenie v rozsahu“, nie i akúkoľvek možnosť poistenie úplne odmietnuť, či vylúčiť. Celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, mala tak v zmysle §2 písm. g) ZoSÚ zohľadňovať i poplatky za správu úveru, ako i za poistenie k úveru. Zo všetkého uvedeného dospel súd k záveru, že zmluva neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Spotrebiteľská zmluva musí obsahovať všetky v zákone stanovené povinné náležitosti, a to prehľadným a jednoznačným spôsobom, tak aby bol spotrebiteľ jasne informovaný o rozsahu svojej povinnosti, pričom celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, predstavuje náležitosť, podľa ktorej spotrebiteľ posudzuje rozsah svojej konečnej platobnej povinnosti, a ktorá vzhľadom na jej charakter môže ovplyvniť rozhodovanie spotrebiteľa o čerpaní, či nečerpaní daného úveru. Súd súčasne uvádza, že zmluva neobsahuje ani riadne uvedené predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, neobsahuje matematický výpočet RPMN, s prehľadným uvedením veličín do neho dosadzovaných, ktoré by spotrebiteľovi umožňovali kontrolu výpočtu RPMN. Ako uviedol Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 9Co/298/2018 zo dňa 25.6.2019 „zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.“

10. Vo vyššie uvedenom prípade sa tak spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovaným považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca je v konaní aktívne legitimovaný z dôvodu postúpenia pohľadávky od právneho predchodcu, kde čo do otázky postúpenia pohľadávky z bankového subjektu na nebankový subjekt sa súd stotožňuje s argumentáciou uvedenou žalobcom v replike, pričom má podľa vyššie uvedeného zisteného skutkového stavu za to, že boli splnené predpoklady postúpenia pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemá však žalobca nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaných. Keďže žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 14.000,- eur a dosiaľ zaplatili v zmysle neporného tvrdenia žalobcu sumu 8.317,83 eur, neuhradenou zostáva suma istiny úveru vo výške 5.682,17 eur.

11. Vzhľadom na žalovanými vznesenú námietku premlčania úveru, súd skúmal rozsah premlčania práva žalobcu. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach, tak ako tomu bolo v tu prejednávanej veci. V takom prípade môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou v zmysle dohody účastníkov zmluvy. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba plynie samostatne odo dňa ich splatnosti (§ 103 OZ). Veriteľ s dlžníkom sa môžu v zmysle § 565 OZ dohodnúť, že v prípade nesplnenia niektorej splátky, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok), ktoré právo však môže využiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína v takom prípade plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Veriteľ však musí využiť svoje právo zosplatnenia celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak tak neurobí, stráca právo žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky, premlčacia doba celého dlhu prestane plynúť a opäť plynie len premlčacia doba pre jednotlivé splátky.

12. Keďže bolo dohodnuté plnenie v splátkach, v zmysle § 103 OZ začala plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich splatnosti, t.j. od 15. dňa v mesiaci, a to bez ohľadu na predčasné zosplatnenie úveru. Z uvedeného vyplýva, že premlčané boli všetky neuhradené splátky splatné 3 roky

pred podaním žaloby (3.12.2018), konkrétne všetky neuhradené splátky splatné do 15.11.2015, vrátane. Veriteľ nemôže vyhlásením mimoriadnej splatnosti k 22.8.2016 spôsobiť neskoršiu splatnosť už pred tým splatných splátok, a to s poukazom na ustanovenie § 103 OZ, ktoré jednoznačne pri úprave premlčania určuje, že v prípade dohodnutia plnenia v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. V prípade splátok splatných dňa 15.11.2015 a skôr bola teda žaloba podaná až po uplynutí trojročnej premlčacej doby (§ 103 prvá veta OZ v spojení s §100 ods. 1 a § 101 OZ). Žalovaní na úver zaplatili nesporne celkom sumu 8.317,83 eur, ktoré platby je potrebné vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru započítať iba na istinu (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/238/2018-111 zo dňa 12.11.2019: „V prípade bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru teda predstavuje dojednaná splátka v celej svojej výške istinu. Spotrebiteľ je potom povinný uhrádzať dojednané splátky v dohodnutých lehotách splatnosti, avšak nakoľko je povinný uhradiť iba istinu, je povinný uhrádzať splátky len do doby, kedy dosiahnu poskytnutú peňažnú sumu, teda sa skracuje konečná splatnosť úveru.“). Je potom zrejmé, že uhradených bolo celkom 34 celých splátok (2 splátky za rok 2011, 12 splátok za rok 2012, 12 splátok za rok 2013, 8 splátok v roku 2014) a suma 37,47 eur z 35. splátky (za mesiac 9/2014). Premlčaná je časť splátky 206,07 eur zo splátky splatnej 15.9.2014 (243,54 eur - 37,47 eur) a ďalších 14 celých splátok úveru v sume 3.409,56 eur (3 splátky za rok 2014, 11 splátok v roku 2015), tj. celkom je premlčaná suma 3.615,63 eur. Súd tak žalobcovi, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany spotrebiteľov, nepriznal z dosiaľ neuhradenej istiny úveru vo výške 5.682,17 eur, premlčanú časť vo výške 3.615,63 eur. V prípade ostatných splátok a zosplatennej časti úveru bola žaloba podaná včas.

13. K výkladu ustanovenia § 103 OZ súd dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/261/2017-51 zo dňa 23.01.2018, v ktorom odvolací súd vyslovil záver, že „podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa cit. § 565 Občianskeho zákonníka.“

14. S poukazom na vyššie uvedené uložil súd vo výroku I. rozsudku žalovaným spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.066,54 eur, ako rozdiel sumy čerpaného úveru a sumy dosiaľ na úver uhradenej a sumy premlčanej (14.000,- eur - 8.317,83 eur - 3.615,63 eur) a vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II. rozsudku).

15. Pretože sa žalovaní s peňažným plnením dostali do omeškania, súd im uložil tiež povinnosť zaplatiť žalobcovi ním uplatňovaný úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z priznanej istiny úveru, keď úver sa stal v celom rozsahu splatný riadnym a zákonným zosplatením právnym predchodcom žalobcu, pričom oznámenie o predčasnom zosplatení bolo žalovaným doručené v dňoch 29.8.2016 a 30.8.2016, a do omeškania vo vzťahu k celej dlžnej sume sa žalovaní dostali po uplynutí 15-dňovej lehoty určenej v oznámení na plnenie, tj. dňom 14.9.2016, resp. 15.9.2016. Výšku úroku z omeškania určuje nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorá výška úroku z omeškania v aplikovateľnom znení, je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca tak má nárok na zaplatenie ním žiadaného úroku z omeškania vo výške 8 % (t. j. 8% + 0,00%) ročne od ním uplatňovaného dátumu 15.9.2016, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku danému dňu bola 0,00 %.

16. K námietke žalovaných ohľadne neplatnosti Zmluvy súd uvádza, že na základe vykonaného dokazovania nezistil žiaden z dôvodov, pre ktorý by mala byť Zmluva neplatná ako celok, či v časti neprijateľnej podmienky relevantnej pre rozhodnutie súdu vo veci. Taktiež dodáva, že nežiadal od žalobcu predloženie originálov predkladaných listín, s poukazom na to, že daná námietka bola žalovanými vznesená iba všeobecne, pričom žalovaní nesporevali pravosť ich podpisu na Zmluve, ani danosť inej skutočnosti, pre ktorú by predloženie originálu listín malo relevanciu. Z uvedeného dôvodu (obdobne ako v iných konaniach), postačovalo súdu na preukázanie žalobcom tvrdených skutočností predloženie fotokópií listín. Súd súčasne uvádza, že sami žalovaní nepopierali samotné uzatvorenie Zmluvy a čerpanie úveru (ktoré má súd za preukázané i z iných listín), ale zamieravali pozornosť súdu na skutočnosť, že ide o Zmluvu spotrebiteľskú, ktorá je neplatná a obsahuje neprijateľné podmienky.

17. Súd súčasne v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 CSP umožnil žalovaným, vzhľadom na výšku dlžnej sumy, splnenie dlhu v dlhšej 30 dňovej lehote od právoplatnosti rozhodnutia.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca žiadal v konaní priznať sumu istiny 16.577,70 eur a bola mu priznaná suma 2.066,54 eur. Nárok na náhradu trov konania by tak v konaní mali žalovaní, ako v konaní úspešnejší, avšak vzhľadom na skutočnosť, že im v konaní trovy nevznikli, súd im náhradu trov konania nepriznal (výrok III.) Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaných uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).